

Börzsönyligeti portyákon meglestük azt a híres fát, mely alatt a monda szerint Mátyás király is megpihent, ezért róla nevezték el Mátyás-fának. Sajnos már csak a vastag törzsmaradványok maradtak meg belőle, mert pár éve felelőtlen kirándulók tűzének áldozata lett a többi része. A Börzsönyliget-Királyrét közötti kisvasút állomásán viszont nagy örömmel még megmaradt az a sziklára helyezett emléktábla, mely a kisvasút 1976-os építésére és az ott önkéntesen dolgozó fiatalokra emlékezik vissza. Én is együtt építettem velük a pályát, és máig jólesik visszagondolni azokra az időkre.

A táborhelyen önellátásból is jelesre vizsgáztak a csoportok, hiszen a Patak étteremben elkészített ebédet, vacsorát magunknak táltuk, és mindenkire jutott bőven feladat a reggeli elkészítésénél is. Az együtt egymásért tevékenykedés máskor is meghatározó tényező csapataink életében.

Házunk előtt, a Morgó állomásról indultunk fel kisvasúttal Királyrétre. A gyerekek nagyon élvezték a vaskályhával fűtött, többszörösen túlszűfolt kocsiban a vonatozást, amelyhez néhány gondolatot fűznék hozzá. A menetrend szerint csak hétvégén közlekedik a vasút. Délelőtt és délután két-két járat, csupán egy kocsival. Megértjük a gazdasági szempontokat, de a természetjárók érdekében legalább iskolai szünetben indíthatnának több járatot és több kocsit.

Királyrétről Nagy-Hideg-hegy felé haladva gyönyörű természeti jelenségek gyönyörködtettek bennünket, hiszen a félig, helyenként teljesen befagyott patak, a zúzmárás fák látványa kárpótolt bennünket az elmaradt hőesésért. Találtunk egy kitűnő terepet a várva várt számháborúhoz, és csúszkálásra is jutott időnk. Kicsit fázva indultunk vissza a vonathoz. Útközben két kellemetlen meglepetéssel találkozunk. A turistaút és a patak között, egy kis emléksziklán apró márványtábla állt, melyet egy valamikor itt táborozó úttörőcsapat készített. Ezt ismeretlenek szándékosan és vandál módon szétverték. A megmaradt részek elgondolkodtatók mindenki számára. Később a kisvonal végállomásánál újabb nyomaikat láthattuk annak, hogy egyesek milyen pusztításra képesek. A nemrég még szépen felújított végállomást szétverték, az ajtókat, ablakokat kitepték, a falakat összefűjták, a szemét ellepte a környezet. Vajon akik ezt tették, érezték már az alkotás gyönyörűségét is?

Csodálatos élmény volt a jégbordás szélű Duna-parton tett túránk is. Az ártéri fák között bolyongva megpillantottuk a visegrádi várat, mely mögött akkor bukott le a télen már korán lenyugvó nap, csodálatos sziluettet rajzolva

szemünk elé. Az alkonyi fények nem zavartak bennünket a kagylóhéj és színes kavics gyűjtésében. Hazaindulva már az éjszakai számháború volt a gyerekek között a téma.

Búcsúestünkön a sok-sok játék után még meggyújtottuk piros-fehér-zöld gyertyáinkat, és fényük mellett pengett a gitár, szólt a dal.

Reggel, a tábor értékelésénél Marika néninek bőven volt lehetősége dicsérni és jutalmazni a gyerekeket, hiszen sok és színes tevékenységi formában mutatták meg, mire képesek közösségben.

Kiemelném ifivezetőink színvonalas munkáját, hiszen nélkülük nem lett volna ilyen jó hangulatú a programunk.

Utolsó napunkon Rákóczi-emlékhegyeket kerestünk fel, és pecsétet gyűjtöttünk túrafüzeteinkbe. Jártunk Mányoki Ádám, Rákóczi udvari festőjének szokolyai szülőházánál. Megkelestük Romhányban a Rákóczi-fát, és azt a szép emlékművet, mely arról tanúskodik, hogy lengyel és svéd önkéntesek is segítettek a kurucokat, de a túlerő így is visszavonulásra kényszerítette őket.

Regionális Karácsonyi Művészeti Gálánk kedves műsorszámát a gombaiak mesejátéka

Barangolásunk utolsó állomása a Nógrád megyei Szécsény volt. Itt a híres országgyűlésre emlékeztünk II. Rákóczi Ferenc szobránál.

Hazafelé megálltunk a Parlamentnél lévő Rákóczi-szobornál is. Itt nyitottuk ki Kölyök pezsgőinket, s boldog új évet kívánva koccintottunk egymással.

Hasonló jókat kívánunk minden kedves olvasónknak is.

Szeretnénk köszönetet mondani a Tárnoki Iskola Alapítványnak azért a támogatásért, mellyel programunk megvalósítását segítették.

Várhelyi Miklós

Fotók: Várhelyi Miklós

A TÁRNOKI ISKOLA ALAPÍTVÁNY 2003. ÉVI BESZÁMOLÓJA

Tájékoztatjuk a Tisztelt Szülőket, illetve adományozókat, hogy **2003. december 20-ig 429 895 Ft folyt be a személyi jövedelemadók felajánlott 1%-ából.** Így ebben az időszakban is sok gyermek kirándulását, étkezését tudtuk támogatni. Különböző eszközök vásárlásával segítettük a szakkörök munkáját, és kölcsönözhető iskolai felszereléseket szereztünk be a tanórai munka eredményesebbé tételére. Ezeket kívül szponzoráltunk különböző iskolai rendezvényeket, biztosítottuk a versenyeken kimagasló eredményeket elért diákok jutalmazását, valamint tanév végén jutalomkönyveket és okleveleket osztottunk ki.

Tanulmányi kirándulások és táborok:

Duna-Ipoly Nemzeti Park (5. b osztály)	50 000 Ft
Történelmi, népművészeti kirándulás (6. a és b osztály)	40 000 Ft
Erdei iskola (5. c és 7. b osztály)	30 000 Ft
Eger (8. a osztály)	20 000 Ft
Téli táborozás 33 úttörő részvételével	49 500 Ft

Szakkörök:

Kézműves szakkör (felső tagozat)	52 000 Ft
Kézműves szakkör (falusi iskola)	25 000 Ft

Támogatások:

Étkezési hozzájárulás (alsó tagozat)	30 000 Ft
Általános szociális támogatás (alsó, felső tagozat)	200 000 Ft

Jutalmazások:

A Rákóczi-hét nyerteseinek díjazása	100 000 Ft
Év végi jutalomkönyvek, oklevelek	25 000 Ft

Iskolai felszerelések kölcsönzése

10 000 Ft

Köszönet mindazoknak, akik lehetővé tették a felsorolt események támogatását, az eredmények megszületését és a rászoruló gyerekek segítségét.

Kérjük, hogy lehetőségeikhez mérten továbbra is ajánlják fel adójuk 1%-át az alapítvány számára.

A Tárnoki Iskola Alapítvány adószáma: 18666258-1-13

Király Zoltánné elnök és Muskovits Mihályné titkár